

beførge denne Sag væsentlig uden Lovgivningsmagtens Hjælp, ved Hjælp af gamle Anordninger, som Mange have troet for disse Bestemmelser Bedkommende, der nu skulle benyttes, vare bøde og glemte. Det maa altsaa betragtes som en Styrke for Ministeren til at gaa denne Veien om Lovgivningsmagten med Hensyn til dette Spørgsmaal. Den ærede Minister har stillet et Underændringsforslag dertil, der giver nærmere Regler for Anvendelsen. Jeg henviser dertil, Meningen deraf er jo meget tydelig. Dertil kommer endnu et Forslag, som vi nu have faaet anmeldt ved Forhandlingens Begyndelse, om at der skulde være delt Afstemning; det er nemlig ogsaa at betragte som et selvstændigt Forslag. Forslaget gaar ud paa, at Ordene „trængende eller bebyrdede“ skal udgaa, saa at altsaa Forslaget vil komme til at lyde saaledes: „Bidrag, for dermed at gjøre det muligt for Kommuner at forbedre osv.“ Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men blot betegne det. Men endvidere er der af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillet et Underændringsforslag til Ændringsforslaget under Nr. 21. Hvis den ærede Ministers Forslag bliver vedtaget, vil det første af de af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag jo ikke komme til Afstemning, da det jo saa vil findes under Ministerens Forslag. I det andet af de af det ærede Medlem af Aarhus Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag er der under a, b, c, d, e og f angivet Reglerne for Beløbs Anvendelse. Jeg har studeret lidt paa dette Ændringsforslag og har faaet en hel Del gale Faciter ud, men det beror rimeligvis paa min Mangel paa Gøne til at begribe Forslaget, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Forslag, som jeg ikke forstaa, forinden jeg har hørt den meget ærede Forslagsstiller. Kun saa meget kan jeg sige, at det meget ærede Medlem er trofast i sin Kærlighed til den meget ærede Minister og til det meget ærede Mindretal med Hensyn til denne Sag. Han slutter sig til disse Autoriteter med Hensyn til Ordningen af disse Spørgsmaal, hvorimod Flertallet har haabet, at det havde vundet det ærede Medlems Støtte og Hengivenhed ved det Forslag, det har stillet under Nr. 39. Det har jo været en stor Skuffelse at se, at det ærede Medlem endnu ikke er tilfreds med Flertallet, men det skal jeg dog ikke opholde mig videre ved. Angaaende Flertallets Stilling skal jeg udtale, at det er meget mod deis Billie, at man ifølge Ministerens bestemte Modstand troede ved Betænkningens Afgivelse at maatte opgive at stille noget positivt Forslag til Forbedring af Lærernes Kaar. Men da man opfattede den høitagtede Ministers Stilling saaledes, at han ikke kunde bruge noget Statsilskud, og da man opfatter det meget ærede Mindretals Stilling saaledes, som det er angivet

i Betænkningen for Mindretallets Bedkommende, som om det i alt Fald i en nærmere Fremtid ikke vilde være i Stand til at bruge et Statsilskud efter deres Betragtning, saa Flertallet, som jo i vore Dage er afmægtigt, sig nødt til at stille sig afventende med Hensyn til dette Forhold og ikke i Stand til at føre dette Spørgsmaal igjennem. En Konflikt med Hensyn til denne Sag vilde maasse kunne udsætte Finantsloven for Stikbrud og have andre mulige eller ikke mulige Følger, saa det turde Flertallet ikke indlade sig paa. Man blev imidlertid meget behageligt overrasket ved den store Interesse, der fra alle Sider pludselig vaagnede ved anden Behandling for denne Sag, og derved, at den ærede Minister kunde tiltræde det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag, og da det ærede Mindretal allerede havde gjennem sin Betænkning udvirket det saaledes, at den lille Spire af et Statsilskud var været ud til Fuldbaarenhed, saa at det ogsaa kunde gaa ind paa Situationen, blev den Interesse, der saaledes er viist fra den høitærede Ministers Side, og navnlig fra deres Side, hvorfra Flertallet imidlertid ventede at faae Hjælp for sin Betragtning, en saa glædelig Opmuntring for Flertallet, at den bevirkede, at vi paany toge Sagen under Overveielse, og Resultatet af denne Overveielse i Udvalget ligger nu for i Ændringsforslaget under Nr. 39. Udvalgets Flertal skal ikke sige, at dette Forslag er et Monster paa et Forslag, det er ikke saa overmaade forelsket i det selv, det erkjender, at der kan reises endogsaa meget vægtige Indsigelser imod det; men Flertallet har troet, at det efter Omstændighederne var det bedste Forslag, der kunde stilles op med nogen Udsigt til at vinde Thingets Billigelse. Man faar derigjennem bestemte Regler for Lillaget saaledes at man veed, at, naar Bevillingsmyndigheden har givet dette og Finantsloven udkommer med et saadant Forslag, da ville Lærerne, uafhængige af, hvorledes de muligen kunde staa sig med Provsten og Proprietarerne i Skoleaadet og Amtsdirektionen, faae et Tilskud. Man vil ikke give et Beløb af 300,000 Kr. fra sig, for dermed enten at fylde Andres Kasser eller for dermed at fremme Andres Planer. I den Henseende har Forslaget en overordentlig stor Forskjel fra Mindretallets, og jeg tror, at det er udtrykt med den fornødne Klarhed. Det vil derhos være temmelig let for Lærerne at beregne, hvad man byder dem i den Henseende. Det er aabenbart ikke store Ting, men det er ogsaa nopsomme Folk, der tales om, og det er heller ikke nogen megen høi Magimalgrændse, man har sat; men man tror dog saa nogenlunde at have naaet den Grændse, hvorunder den allerstørste Del gaar ind, og som er saa stor, at de allerfleste Lærere ville være inderlig glade, hvis de kunde naae denne Magimalgrændse. Der er, som man ser, lagt lidt Bægt